

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystąpił z pozwem o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. M. domagając się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 178.278,65 zł, na którą składają się: kwota 153.929,95 zł tytułem kapitału, kwota 7.638,99 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału oraz kwota 16.709,71 zł tytułem odsetek karnych. Nadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 29 kwietnia 2014 roku zawarł z pozwanym umowę kredytu

nr (...), zmienioną aneksem. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych we wskazanej umowie.

Pierwsza zaległość w spłacie wymaganej raty wystąpiła w dniu 26 maja

2014 roku. W związku z brakiem spłaty zaległych rat (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wypowiedział przedmiotową umowę stawiając tym samym całą wynikającą z niej należność w stan wymagalności, zaś w dniu 12 stycznia

2016 roku wezwał pozwanego do zapłaty. Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, zgodnie z regulacją art. 95 ustawy z dnia 29.08.1997 roku Prawo Bankowe, w dniu 24 stycznia 2017 roku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 marca 2017 roku, sygn. akt: VI Nc-e 126714/17, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny orzekł stosownie do żądań pozwu.

W sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty pozwany A. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, nieistnienia zobowiązania, nieudowodnienia roszczenia oraz braku legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Postanowieniem z dnia 08 lutego 2023 roku, sygn. akt: VI Nc-e 126714/17, Starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie

VI Wydziale Cywilnym przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 22 marca 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał niniejszą sprawę do Sądu Okręgowego w Suwałkach.

W piśmie z dnia 28 marca 2023 roku powód (...) S.A. z siedzibą w W., podtrzymując żądanie pozwu, wskazał, iż jest następcą prawnym (...) Bank S.A. będącego w przymusowej restrukturyzacji.

Natomiast pozwany, w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzuty: przedwczesności roszczenia, nieudowodnienia roszczenia przez powoda wobec nieprzedłożenia dokumentów, braku wykazania legitymacji czynnej oraz przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 kwietnia 2014 roku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (poprzednik prawny powoda) oraz A. M. zawarli umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) (dowód: kserokopia wniosku o udzielnie kredytu k. 80-80v., kserokopia umowy k. 81-84v., k. 137-140v.).

W § 1 ust. 1 umowy wskazano, iż bank udziela kredytobiorcy na okres 84 miesięcy kredytu w wysokości 150.000 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych A. M..

W związku z zawarciem przedmiotowej umowy pozwany zobowiązał się do poniesienia kosztów prowizji bankowej w kwocie 4.101,25 zł, ubezpieczenia na wypadek zgonu, całkowitej niezdolności do pracy lub hospitalizacji w wyniku

NW na okres pierwszych 12 miesięcy trwania umowy w kwocie 10,607,22 zł oraz odsetek od kapitału kredytu w kwocie 99.928,63 zł (§ 2 ust. 1 pkt a, b, c umowy). Koszty prowizji bankowej i ubezpieczenia zostały sfinansowane zaciągniętym w Banku dodatkowym kredytem (§1 ust. 3 lit a umowy, §17 umowy).

Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 16,00% w stosunku rocznym. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania na dzień zawarcia niniejszej umowy wynosiła 21,6%, zaś dla kredytu dodatkowego 17,2%. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę ustalona w dniu zawarcia przedmiotowej umowy dla kredytu wynosiła 264.637,10 zł, zaś dla kredytu dodatkowego wynosiła 24.507,15 zł (§ 3 ust 1, 3, 5 umowy).

Splata udzielonego kredytu miała nastąpić w równych miesięcznych ratach płatnych do 24 dnia każdego miesiąca. Łączna wysokość raty kredytu i raty kredytu dodatkowego wynosiła 3.271,45 zł – w tym rata kredytu 2.979,31 zł i rata kredytu dodatkowego 292,14 zł (§4 ust. 2 umowy). Natomiast w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat Bank uprawniony był do pobierania od niespłaconego w terminie kredytu podwyższonych odsetek, naliczonych według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki według stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego miały być pobierane począwszy od dnia następującego po terminie płatności wynikającym z umowy i wskazanym w harmonogramie spłat, aż do dnia spłaty przeterminowanej należności Banku (§ 8 umowy).

Jak ustalono w §10 ust. 1 i 2 umowy, Bank miał prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia między innymi w razie zwłoki kredytobiorcy z zapłatą pełnych rat, wynikających z harmonogramu spłat, za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania oraz w razie niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca był zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu i kredytu dodatkowego wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu i kredytu dodatkowego.

W dniu 25 września 2014 roku pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda aneks do umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego z dnia 29.04.2014 r., nr (...), zgodnie z którym okres spłaty przedmiotowego kredytu został wydłużony do dnia

24 października 2021 roku, tj. o 6 miesięcy. Natomiast warunki wypowiedzenia kredytu pozostały bez zmiany (dowód: kserokopia aneksu do umowy k. 88-89).

W dniu 09 listopada 2015 roku doręczono pozwanemu oświadczenie poprzednika prawnego powoda z dnia 02 listopada 2015 roku o wypowiedzeniu umowy kredytu

nr (...) z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie, liczonego od dnia doręczenia niniejszego wypowiedzenia, w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. poinformował wówczas A. M., iż w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się natychmiastowo wymagalna.

Jednocześnie Bank poinformował przy tym, iż rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmującej: kwotę 5.842,26 zł tytułem kapitału, kwotę 5.099,55 zł tytułem odsetek umownych, kwotę 85,75 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej oraz kwotę 78,90 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku zgodnie z Tabelą Opłat i Prowizji, natomiast w przypadku niespłacenia całości należności, wystąpi na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego, a dane kredytobiorcy zostaną wpisane do Bankowego Rejestru Klientów Niesolidnych prowadzonego przez (...) Banków (...). Do powyższego oświadczenia załączono zawiadomienie o zamiarze wprowadzenia danych osobowych do zbioru danych Bankowego Rejestru Klientów Niesolidnych (dowód: kserokopia zawiadomienia k. 91, kserokopia oświadczenia k. 92, k. 142, kserokopia potwierdzenia odbioru k. 93-93v., k. 142v.-143).

Natomiast w piśmie z dnia 12 stycznia 2016 roku, stanowiącym ostateczne wezwanie do zapłaty, poprzednik prawny powoda sformułował wezwanie do zapłaty - w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego wezwania - całości

należności obejmującej na dzień sporządzenia przedmiotowego pisma kwoty: 154.267,18 zł tytułem należności kapitałowej, 7.638,99 zł tytułem odsetek umownych, 793,31 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie oraz 78,90 zł i 15 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku zgodnie z Tabelą Opłat i Prowizji.

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. wskazał wówczas, iż w przypadku spłaty należności przed doręczeniem pisma upominawczego, koszty i opłaty wynikające z niniejszego pisma są należne Bankowi.

Nadto poprzednik prawny powoda poinformował jednocześnie, że w przypadku braku spłaty całości należności w podanym terminie, wystąpi na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego. Powód nie przedłożył dowodu nadania ww. pisma do pozwanego, ani też dowodu doręczenia ww. pisma pozwanemu (dowód: kserokopia ostatecznego wezwania do zapłaty k. 94).

Żadne z powyższych pism nie zawierało pouczenia o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Dnia 20 grudnia 2019 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z Horyzont Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających między innymi z umowy zawartej z pozwanym A. M. (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy przelewu wierzytelności k. 52-56v., k. 58v.-59, poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia załącznika nr 1 k. 57-58, poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pełnomocnictwa k. 59v.-60, k. 60v.-61, poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 61v.-62v., k. 64-66, k. 66v.-68v., poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia oświadczenia k. 63-63v.).

Zgodnie z decyzją z dnia 29 września 2022 roku, (...)720.6.2021.256, Bankowy Fundusz Gwarancyjny uchwałą Zarządu Funduszu o nr (...) podjętą w dniu

29 września 2022 roku wszczął przymusową restrukturyzację wobec (...) Bank S.A. z siedzibą w W., wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie

XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...) z dniem doręczenia niniejszej decyzji (dowód: kserokopia decyzji k. 102-108).

Dnia 26 września 2022 roku, podczas Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki pod (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., tj. instytucji pomostowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w restrukturyzacji, m.in. podjęto uchwałę nr (...), na mocy której zmieniono Statut Spółki nadając nowe brzmienie

§2 poprzez wskazanie, iż Bank działa pod firmą (...) Spółka Akcyjna i może używać skrótu firmy (...) S.A." (dowód: kserokopia aktu notarialnego k. 95-101v., kserokopia decyzji k. 102-108).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne, choć nie ze wszystkich przyczyn podniesionych przez pozwanego. W ocenie Sądu, powództwo podlegało oddaleniu w całości jako przedwczesne.

Podstawa prawna roszczenia powoda wynikała z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (tj. z dnia 28 października 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 2324).

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 i 2 ww. ustawy przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (ust. 1). Umowa kredytu powinna przy tym być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, w przypadku umowy o kredyt denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta polska, szczegółowe zasady określania sposobów i terminów ustalania kursu wymiany walut, na podstawie którego w szczególności wyliczana jest kwota kredytu,

jego transz i rat kapitałowo-odsetkowych oraz zasad przeliczania na walutę wypłaty albo spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje oraz warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy (ust. 2). Biorąc pod uwagę treść powyższego przepisu stwierdzić należało, że umowa zawarta przez pozwanego i poprzednika prawnego powoda niewątpliwie spełniała wymogi umowy kredytowej.

Pomimo powyższej konstatacji, żądanie pozwu – zdaniem Sądu – nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż powód roszczenie swoje wywodził z faktu postawienia przez jego poprzednika prawnego całego zobowiązania w stan wymagalności w związku z wypowiedzeniem umowy o kredyt łączącej go z pozwanym, natomiast zdaniem Sądu, (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dokonał wypowiedzenia umowy o kredyt konsumpcyjny gotówkowy nr (...) z dnia 29 kwietnia 2014 roku w sposób wadliwy, co pozbawiło owo wypowiedzenie skutku.

Kwestia wypowiedzenia umowy kredytu została uregulowana m.in. w ramach art. 75 ustawy Prawo bankowe, który stanowi, iż w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej (ust. 1). Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określiły w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (ust. 2).

Wykorzystanie uprawnienia w postaci wypowiedzenia umowy kredytu przez bank skutkuje tym, iż wraz z upływem terminu wypowiedzenia stosunek prawny kredytu ulega rozwiązaniu. W takim przypadku kredytobiorca pozostaje zobowiązany do bezzwłocznej spłaty kwoty kredytu wraz z odsetkami i pozostałymi kosztami kredytu.

Przesłanką wymaganą do uznania wypowiedzenia umowy za skuteczne jest doręczenie kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu. Przy czym w judykaturze i doktrynie dominuje stanowisko, które Sąd w całości podziela, iż wypowiedzenie umowy o kredyt będące uprawnieniem kształtującym banku, skutkujące zakończeniem stosunku prawnego, nie może być czynnością nagłą, niespodziewaną dla kredytobiorcy, nawet jeżeli istnieją podstawy do podjęcia go zgodnie z treścią umowy.

Zgodnie zaś z regulacją art. 75c ust. 1-6 ustawy Prawo bankowe, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych.

W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację.

Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w niniejszej sprawie (...) Bank S.A. z siedzibą w W. nienależycie wywiązał się z obowiązku poinformowania pozwanego o istnieniu, wysokości i wymagalności zadłużenia.

Zaprezentowany przez powoda materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, iż poprzednik prawny powoda podjął działania zmierzające do wypowiedzenia pozwanemu A. M. zawartej z nim umowy kredytu nr (...). Zostało udowodnione, że (...) Bank S.A. z siedzibą w W. skierował do kredytobiorcy pismo z dnia 02 listopada 2015 roku, w którym zwarto informację o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy kredytu. Nie zostało natomiast wykazane, że poprzednik prawny powoda doręczył pozwanemu jakiegokolwiek pismo wzywające do zapłaty w terminie 14 dni należności przed wypowiedzeniem umowy, z zastrzeżeniem możliwości złożenia w tymże terminie wniosku o

restrukturyzację. Tym samym powód nie udowodnił dochowania przez jego poprzednika prawnego 14-dniowego terminu na możliwość złożenia przez pozwanego wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Wypowiedzenie umowy kredytowej możliwe jest bowiem tylko w przypadku bezskutecznego upływu wskazanego 14-dniowego terminu lub wyczerpania przez kredytobiorcę trybu „restrukturyzacyjnego”.

Powód w toku niniejszego postępowania nie udowodnił również by skierowane do A. M. pismo z dnia 12 stycznia 2016 roku, stanowiące ostateczne wezwanie do zapłaty, zostało faktycznie do pozwanego nadane i przez niego odebrane. Strona powodowa, inaczej niż w przypadku oświadczenia banku z dnia 02.11.2015 roku o wypowiedzeniu umowy kredytu, nie złożyła dowodu nadania, ani doręczenia ww. pisma z dnia 12.01.2016 r..

Nadto w treści omawianego ostatecznego wezwania do zapłaty, datowanego na dzień już po wypowiedzeniu umowy kredytu, także nie zawarto informacji skierowanej do pozwanego o możliwości złożenia przez niego wniosku o restrukturyzację ciążącego na nim wobec (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zadłużenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że doszło do naruszenia art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe i niespełnienia przez poprzednika prawnego powoda warunków wypowiedzenia umowy kredytowej nr (...) z dnia 29 kwietnia 2014 roku.

Uwzględniając treść art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe uznać należy, że bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. Zgodnie z określoną ustawą procedurą w pierwszej kolejności powód winien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 ww. ustawy oraz pouczyć o możliwości wystąpienia z wnioskiem o restrukturyzację w terminie 14 dni. Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy kredytowej.

W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu. Przepis art. 75c ustawy Prawo bankowe ma charakter semidyspozytywny. Może zostać zmieniony w umowie kredytu albo osobnym porozumieniu tylko na korzyść kredytobiorcy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 08 listopada 2019 roku, I ACa 1213/18, Legalis nr 2352597, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 03 grudnia 2019 roku, V ACa 454/19, Legalis nr 2288214, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2019 r., I ACa 466/18, Legalis nr 2246517).

Biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd uznał, iż wynikająca z art. 75c ustawy Prawo bankowe procedura wypowiedzenia umowy o kredyt konsumpcyjny gotówkowy nr (...) z dnia 29.04.2014 roku nie została w stosunku do A. M. zachowana.

W tym miejscu należy podkreślić, iż Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, że od banku jako profesjonalisty należy oczekiwać, aby działania upominawcze, były zgodne z dyspozycją art. 75c Prawa bankowego i tym samym poprzedzały właściwe wypowiedzenie umowy. W konsekwencji, skoro umowa o kredyt nie została pozwanemu skutecznie wypowiedziana, to jest umową ważną i nadal wiąże strony. Nie istniały więc podstawy do żądania zwrotu całego świadczenia, jakie pozwany otrzymał w ramach tej umowy.

W zaistniałym stanie rzeczy, żądanie pozwu – ewentualnie – mogłoby zostać w stosunku do pozwanego uwzględnione tylko w zakresie rat kredytu zapadłych i nieuiszczonych wraz z należnościami ubocznymi. Po pierwsze jednak, powód nie przedstawił żadnej kalkulacji, która umożliwiłaby Sądowi dokonanie obrachunku wysokości zadłużenia z tytułu zapadłych rat, odsetek kapitałowych i ewentualnych odsetek od zadłużenia przeterminowanego. Po drugie, mieć trzeba na względzie, że podstawa faktyczna pozwu w sprawie niniejszej, którą sąd jest związany

(art. 321 kpc), nie obejmowała powyższej sytuacji, lecz okoliczność powstania po stronie powoda roszczenia o zapłatę całego kapitału kredytu. Skoro zaś wskazana przez powoda podstawa faktyczna udowodniona nie została, to powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonana powyżej ocena żądania pozwu zwalniała Sąd z dokonania analizy zasadności pozostałych argumentów podniesionych przez pozwanego przeciwko temu żądaniu. Stąd też orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.). Skoro powód proces niniejszy przegrał w całości, to – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania – winien zwrócić pozwanemu wszystkie wyłożone w jego toku koszty, na które złożyły się: wynagrodzenie fachowego pełnomocnika reprezentującego pozwanego w kwocie 5.400,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego w wysokości 17,00 zł.

sędzia Agnieszka Kluczyńska